

Előfizetési ár:

Egész évre.....6 frt — kr.
Félévre8 " — "
Negyedévre.....1 " 50 "
Lelkészeknek, tanítóknak,
kisebb fizetésű hivatalno-
koknak és tanulóknak ne-
gyedévre 1 frt.

Egyes szám ára 12 kr.

K O R U N K

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS ISMERETTERJESZTŐ KATHOLIKUS HETILAP
MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

Budapest,
VIII., Mária utca 30.
hova a lap szellemi részét
illető levelek, valamint az
előfizetési pénzek küldendők.

Kéziratok nem küldetnek
vissza.

Felelős szerkesztő: Kador Sándor.

A választásokhoz.

Néhány hét és ujlag elérkezett az ország nagy napja, melyen a választóközönség fontos jogát gyakorolhatja, egy férfit választhat, ki kerületének, hazájának egyaránt, erkölcsi és anyagi javát szem előtt tartva a képviselőházban képviseli, védi és érte harczol.

Aggódva tekintünk e napok elé, melyek leghatározottabb signaturái a nemzet kulturális haladásának, melyeken a választóközönség önállósága, felfogása és választása által tanúságot tesz önmagáról.

Sajnos, hogy épp most nem vagyunk politikai lap,* hanem addig is társadalmi szempontból elmondjuk röviden véleményünket.

Azt hisszük ugyanis, sőt meggyőződésünk, hogy mindaddig, míg a választóközönség, zászló, bor, sör és pálinka mellett választ, nem tarthat igényt a szó komoly értelmében az önnálló és független névre.

Az a választó, kit zászló és ital lelkesít csupán, az az eszmét nem tiszteli, azt melleslegnek tekinti, meg nem érdemli, hogy választó lehessen.

A választóközönségnek van ideje elég, hogy ama férfit kiszemelje, kitől valóban remélheti, hogy érdekeit védeni fogja értük nyíltan harcolni kész.

Minden választónak szem előtt kellene tartania, hogy képviselője fedhetlen jellemű, erkölcsű férfi legyen, ki valljon bárminő politikai meggyőződést, jelleme és erkölse által biztosítékot nyújtson a kerületnek.

Vegye figyelembe a választóközönség azt is, hogy képviselőjelöltje nem-e oly politikai meggyőződésű, mely célhoz sohasem vezet, és csupán azért lesz képviselő, hogy a képviselőtestület tagja lévén, semmit vagy nagyon keveset tegyen a kerület és ország érdekében.

Rokonság, rang és tudja a jó Isten mi mindenféle érdek ne vezérelje a választót, hanem a képviselőjelöltnek tulajdonai, melyekről ne hallomás után, hanem meggyőződés után ítéljen.

A képviselőség szűnjék meg kegyelemkenyér lenni; szűnjék meg rokonság és barátság által közvetített lépcső a nagyobb álláshoz lenni; szűnjék meg bor és pálinkán megvásárolt hivatal lenni.

* Néhány hét alatt azzá leszünk.

Szerk.

Németországban, nincs zászló, etetés itatás, azt nem is ismerik. A választó ismerve a jelölteket, hazafias kötelességének ismeri, lelkiismerete és legjobb tudomása szerint választani.

Az eszme hódítson, a cél utáni törekvés, hogy a képviselőházban munkakerős, munka-szerető, képzett és hozzáértett képviselőket.

Ébredj te nemzeti öntudat, ébredj, és magadhoz méltóan élj jogoddal!

De mily hátra vagyunk! Lássuk a választóközönséget a vallás kérdésben. Minden felekezetenél megtaláljuk, hogy a saját vallásabelijét választja, csak a katolikusoknál találjuk, hogy tekintet nélkül a vallásra, ha talán muzulmán vagy budha lépne fel kerületében megválasztja, pedig a többi felekezetenél ez mindig főkérdés.

Nem akarunk vallás elleni gyűlöletet szítani, sőt határozottan kijelentjük, hogy programmunk a szeretet elvén alapszik, melylyel legsikeresebben lehet bármily kérdést megoldani; de hogy a kath. önérték rovására történt sérelmeket fájdalomosan tekintjük, nem veheti senki se rossz néven.

A vallás kérdése, melyet a modern irkafirkászok oly igen szeretnek ódonnak, túléltnek nyilvánítani és arról olvasóközönségünket meggyőzni, a közműveltség, tudomány fölött áll és álni fog mindenkoron.

Csak fél, és álművelt az, ki vallását tekintetbe nem veszi és restel annak kifejezést adni.

Hasztalan igyekezzenek Irányi és társai erkölcsöt osztogatni és országot boldogítani. Vallás nélküli erkölcs mit sem ér, a kettő különvalva nem élhet.

Nem erkölcsnemesítő egyesületek nevelnek nagy és jellemes férfiakat, hanem a tiszta vallás tanai alkotnak és alkothatnak csak férfiakat, kikben minden irányban bízhatunk.

Egy Morus Tamás vajjon nem-e vallása által birta kitűnő jellemzilárdságát, megvesztegethetlenségét?

Ma, midőn azok, kik az istentagadás mintaképei gyanánt tündökölnék és szilaj kedvtelésükben mindent beszennyeznek, mit az emberi nyelv szentnek nevez, kik az anyag imadásában, a kábítás andalító mámorában keresik végeztéljukat, kik pokoli sarcasmusuk nyílával sebzik meg az erényt; kik az erkölcsiség legalsóbb fokán

gunyakacajjal hirdetik a teremtés remekének és az állatnak közös eredetét, a becstelenség veszélye ellen védve vannak — mindenki legyen óvatos, és lelkiismeretes — hogy meggyőződését ne dobja el magától, hanem minden tekintet nélkül szolgálja az egyedül boldogító igazat!

A ki mit főz, azt fog enni!

Hasztalan a választás után a panasz, jajveszékelés — itt az idő, midőn józansággal és megfontoltsággal minden választó élhet jogával, használhat hazájának és önmagának. Előre!

Kador Sándor.

A nőkérdés.

II.

Nem heroikus eszközök felhasználásával véljük a nőkérdést megoldhatónak. Hanem igenis szükségesnek tartjuk, hogy a nőnevelés — az eddig megszokott felületesség helyett oly irányba fejlesszessék, mely a nő látkörét tágítva, — önértékét is emelje, megértetve vele: hogy becsülése nem a szépség és bájmuló semmiségén, hanem szellemi emelkedettségén — azon fölényén alapszik tehát, mely őt nemesak képessé teszi arra, hogy nem kénytelen a súlyos, kevésbé jutalmazó és sokak által taposott kézimunkához vagy azon élethez fordulni, melynek pompájával a szegény együtt jár, — hanem értékesíteni bírván: ezek által érdemli meg ama tiszteletet mely őt környezi.

Ha teremtlőnk bölcsessége úgy alkotta az embert, hogy a nő — eltekintve a külső formáktól — *szellem, jellem és kedély* tekintetében a férfiakétól más jelleget vett fel — ezzel számolnunk is kell. Észszerűbb tehát a nő sajátos lényét az egész javára idomítani mint, kétes alapú elméleti szépségek kedvéért, makacsul természetellenes határok közé szorítani azt: mert igaztalan az, ki a nőnem munkálkodását tagadná avagy kicsinyelné, vagy pedig őket munkájukba vetett hitűktől meg akarná fosztani; bárha itt hangsúlyozni akarjuk, hogy e munkálkodás alatt *nem a kenyérkeresetet* akarjuk érteni, melyet a nő csak legkivételesebb esetekben tegyen; mert ez a férfi kötelessége, melyet ha a nőre hárít, nemesak megszegyenítő, de meggyalázó reá.

A nő isten által a családi kör papnőjévé teremtett; az ő kezébe van letéve

az erkölcsök megőrzése. mint ama fogékony érzéssel kell gyakorolnia, melylyel az élet ridegségével küzdő férfi nem bírhat.

De a nő az áldozatkészség odaadás, kitartás és lemondás oly mértékével rendelkezik minő a férfiaknál már azért is hiányzik, mert az ezek kebelében élő nemes érzelmeket ezek — jó részt — azon nőknek köszönhetik, kik a jót bennük ápolják, gondozzák s így lényüket is bizonyos eszményi zománczsal övezik

Hogy a nő ily befolyást gyakorolhasson, kell: miszerint szép és nagy hivatását ismerje átérzeze és azzala szeretettel csüggjön rajta, melyet minden komoly és hasznos hivatás kelteni szokott; az ő hivatásuk pedig valójában ilyen, mert ha nélkülök a társadalmi gépezet működését csak néhány pillanatra is megállítanánk, látni fognánk ama roppant űrt, mely a nők nélkül betöltetlen marad.

Valóban ideje lenne valahára felhagyni ama társadalmi bajaink egyik főforrását képező, frivol gondolkodással, mely a nőt, a helyett hogy hasznos és az élet nemes és nemesítő tényezőjének tekintené, azt egy kellemesen szórakoztató minduntalan változtható tárgynak tartja csupán.

Ily és hasonló téves gondolkozást kiirtva társadalmunkból, a nőkérdés is meg lesz bizonyára oldva: de addig nem!

Szepessi Ferencz.

A növény tápszerve.

Botanikus vázlat.

Irta T. P.

A mikroszkopium megmutatja nekünk, hogy a növény teste megszámlálhatlan egyedi alakzatokból van összerakva. Parányi hólyagcsák ezek, vékony, többnyire átlátszó hártályból alkotva és vízszerű folyadékkal megtöltve — ezek a „sejtek“, mint a hogy őket a botanikusok nevezik oly végtelen parányi képződések, hogy egy köbmiliméter növényrészeckében ezerekre menő ilyen sejt van elrejtve. Ezekből épül fel minden növény, a legkisebbtől a legnagyobbig, fel a legfinomabb részecskéig; ezekből áll a fűszál lábainknál, valamint a fa, melynek teteje fejünk felett a magasban lengedez, csak azzal a különbséggel, hogy egyetlen egy falevélben sokkal több ilyen sejtecske van, mint a megfelelő nagyságú fűszálban. Némely sejtecske közepén többé-kevésbé össze van húzódva. Így megy ez többnél fokozatosan, míg végre egyből két sejtecske válik, melyek aztán újabb elválások által szaporodnak. Ily módon fejlődik minduntalan több és több ily sejt és nő a növény úgy, hogy végre a magasban rejlő parányi sejtesomócskából a leg-hatalmasabb fa fejlődik ki.

De tévedés volna azt hinni, hogy a természet itt céltalan szétosztást teljesített, mert ha ezek a parányi képződések önmagukban véve teljesen elkülönített önmálló életet élnek, de mégis benső összefüggésben vannak egymással, nemesak külső látszólagos, mely millió ily alsórendű egyedeket egyetlen, fensőbbrendű képződéssé kapcsolja össze, hanem benső élet-funkció kereng a sejtek között, és valameny nyiben rendszeres együttműködést eredményez — e viszonyt legjobban megértjük, ha a jeles tudósok mintájára ezt a sejtszövetényt, mely a növényt képezi mint megszámlálhatlan egyedeknek nagy arányokban való egyesülését az

emberek szociális egyesüléséhez a jól elrendezett politikai államtestülethez hasonlítjuk. Mint a hogy ott számtalan egyének hatalmas szövetségben egyesülnek, hol az egyes csak mint az egésznek a tagja lép érvényre, mint a hogy ott az egyeseknek létérdekük az egészbe olyad, valamint az általános érdekek ismét egyesekben nyernek kifejezést, úgy találjuk azt, csakhogy még tökéletesebb alakban a növény sejtállományában — s igazán jellemzően — a természet maga képezte elénk az eszményi társadalom mintaképét, mert a hogyan aránylik a sejt a növény organismusához úgy az egyén is az állam rendszeréhez és épületéhez.

És mint a hogy az emberi társadalomban különböző osztályok és egyének vannak, igen különböző magasabb és magasabb és alacsonyabb létérdekekkel, úgy találkozzunk a növény sejtállományában a munkafelosztás csodás élvével. Mert a növénysejtek nem mindenütt egyenlően vannak alkotva, sőt ellenkezőleg mind alakjukra, mind funkciójukra nézve nagy különbségeket találunk: a gyökérben másként működnek a sejtek, mint a törzsben, másféle sejtek vannak a galyakban, mint a levelekben és a virágokban, másfélék pedig nemesak alakjukra nézve, hanem élvizséri működésükben és bámulatraméltó létnyilvánulásukban. És itt kereshetjük a növény különböző szerveinek eredetét, melyek a növényélet teljesen különböző céljaira szolgálnak — a gyökér, mint a törzs táplálékának feltételi szerve, a törzsnek, a növényélet e titokzatos centrumának, továbbá az ágaknak e segéd-szerveknek, és a leveleknek, mint az asszimiláció szervének, kiknek kizárólagos munkaságukra van bízva, a növénytest képző anyagának gyártása. A levél tehát a növény tápszerve, „gyomra“, melyről bennünket meg fog győzni egy tekintet a növény életműködési műhelyébe.

Epedés.

A keresztfához megyek...
Egyházi ének.

Im újra itt vagyok, Uram! Te nálad,
Szívemben anyi néma fájdalom...
Keresztednél a földön térdre hullok
S kövedre hajtom izzó homlokom.
Agyamban annyit örült gondolat vív...
Úgy fáj szívemnek minden dobbanás;
Tenger panasza;
Seblől kinezva
Nincsen vigasza,
Te kívüled ki hallja senki más...

Tündérvilágon fényes ideál
S a mit ígért a délibáb remény,
Csalfán hagyják el ezt az árva szívet,
A mely kifosztva most sívár, szegény.
Hiába már a szép tavasz virága,
Hiába már zéphír, pacsirta dal,
A csillag ezre,
Abrándos este
Az égre festve
Új szép reményt szívembe nem sugall...

Redd tekintek könnyező szememmel,
Ki szenvedél az emberek között.
Te Istenember, égi messiasunk,
Kit a világ Keresztre üldözött.
Örök derűt hozál az emberekre,
Egy új remény dicső nagy zálogát
Egy szebb világot
Lehozva rájok,
Meggziúnt az átok,
Virág nyílik, a hit, igaz virág!

E szent virágnak magva van szívembe,
Csalódásimnak könnye öntözi.
Legyél te folyton élhető derűje,
Legyen szíved az égő nap neki;
Legyen a harmat véred hullatása,
A hét malaszt, mely abból áradoz
S ha így dicső lesz
S dicső szívedhez
Oda övedesz,
Nem férhet hozzám többé semmi rossz.

Dicső szívedhez, hol igaz szerelmet
Talál az árva, elhagyott kebel,
A hol az üdvnek végtelen vágya
Zöldel jövönk dicső reményvel
Némán marad az ajk, a szív beszél csak;
Bészede néki forró sohaja:
Keltse új vigaszra
Reményt fakasztva
S szerelmet adva
Zárd szent szívedhez, óh öleld oda!

KARPÁTHY.

HETI KRÓNKA.

Több helyről jött kívánatra „heti krónika“ cím alatt fontosabb vagy érdekesebb híreket fogunk közölni, úgy, hogy olvasóink a hét eseményeiről mindig rövid tudomást szerezhetnek.

Fővárosi hírek: A legfontosabb dolog ma-nap természetesen a választás, a pártok lázasan működnek.

Óriási zászlók hirdetik, hogy közelg a csata. Apróbb manőverek már is előfordulnak, külö-

nösen a külvárosokban. Sajnos dolog, hogy személyeskedéssel óhajtják sokan az ellen tábor híveit eltántorítani, de a műveltebb elemnél ezhasztalan törekvés. Ha már semmi sem elég ok, hogy megingassák a jelölt híveit, ráfogják, hogy zsidó. Ez az argumentum! Eddig csak az esketéshez vették ki a keresztelő levelét, de úgy látszik jó lesz a jelölt uraknak, ha fellépnek valahol, előre küldeni keresztelő levelüket. A jelölteknek ajánlunk valami praktikus dolgot, a helyett, hogy itatnak, etetnek, váltogassák ki a választó urak téli kabátjait, mivel ugyancsak szükség van reá. Ez legalább új lenne!

Fagyalt helyett thea. grog járja, üde lombos fák helyett jó a meleg kályha.

Deák Ferencz hamvainak átszállítása. Deák Ferencz földi maradványait, június hó 11-én helyezték végleges nyugalóhelyére. a teljesen elkészült mauzoleumba. Az átszállítás a Batthány-mauzoleumból, nagyszámú és díszes közönség jelenlétében délelőtt 11 órakor ment végbe egyszerű ünnepélyességgel. Nyolcz díszruhába öltözött temetőőr kiemelte a súlyos érzékporsót, s a fekete bársony lepellet leborított kézi szállító-tóra tette.

A zöldesszürke koporsó még egészen ép, csupán aranyos díszítéseit viselte meg kissé az idő vasfoga. Ezután a koporsó érzetétét levették s a belső üveglap alatt látható lett Deák Ferencz bebalzsamozott holtteste. Mindenkit meglepett annak épsége, konzervált állapota. Arca alig változott valamit, úgy, hogy arczkép után is fölismerhette volna bárki, a ki életében nem is látta. Hatalmas ivezetű, domboru homloka torzonborz szemöldéivel megőrizte régi jellegét. Csak szemgödrei üregesedtek el. Tömött, erős

Itt látjuk azt a bámulatos csodát, hogy a falevél mindilyen egyes sejtekből áll, melyek azonban minden képzeletet meghaladó parányok ugyannyira, hogy egy mákszem nagyságú levéldarabban több ezer sejt rejlik. Mint fentebb mondók: e kis sejtecskék kimondhatlan finom átlátszó hártályból állanak és vízszinű folyadékkal telvék, melyben sok zöld golyócska uszkál, ezektől a zöld golyócskáktól nyeri a levél zöld színét, és ezt épen azért „levélzöld“nek mondják. Hanem erős mikroszkopiumon keresztül még ezek a minden fogalmat felülmúló képződések is (egyetlen csepp levélnedvben talán milliók!) még összetett testecekkének bizonyulnak, melyek zöld burokokban keményítő port tartalmaznak.

Ezek a zöld golyócskák ama titokzatos képződmények, melyekben nem csekélyebb dolog, mint a növény élete rejlik. Ezek hasonló szerepet visznek, mint azok a piros golyócskák, azok az úgynevezett vértestecsek a melegvérű állatoknál és az embereknél.

Megegyezik még a sejtnedv abban is, a mi testünk vérével, hogy az is mint ez, örökös mozgásban van. Nemcsak, hogy folytonosan vándorol le és föl a növénytestben, hanem még minden sejt tartalma sajátos körforgást visz véghez, melynek alkalmasint nem csekély része van a növény belsejében észlelhető átalakulás folyamatára. Ezenkívül azok a levélzöld golyócskák rendkívül csodás és szövevényes csoportosulási mozgásokat visznek véghez, és a nap különböző szakáiban más más helyzetet foglalnak el a sejtecskében — így például nappal leginkább fenn és alant a sejt falaihoz sorakoznak míg éjjel középen képeznek koszorút.

Ezekhez a sajátos mozgó folyadékkal ellátott és azzal a titokteljes levélzöldképzőlékű levélsejtekhez haladnak most a növény által táplálékul felvett anyagok, és pedig a gyökér az, mely a cseppfolyós táplálékot, a

vizet, és benne egy csomó szilárd anyagot a földből felszív, melyek egymással összeköttetésben, mint feloldódott savak találhatók a vízben, ilyenek: kén, phosphor, clór, jód, vas, réz, cink és még egy csomó kevésbbé ismert elemek.

Az anyagok átbocsátása nem csupán a növény gyökerében levő sejtfalakban, hanem más, látszólagosan áthatatlan testeké is. Pl. ha mi egy üvegesövet alsó végén állati hólyaggal vízmentesen elzárunk, azután a csövet cukoroldattal megtöltjük és az alant hólyaggal elköttött végével vízzeltelt edénybe állítjuk nem sokára azt fogjuk tapasztalni, hogy az üvegeső tartalma szaporodik — az alsó végén az állati hólyagon keresztül szivárgott a víz az üvegesőbe. Hasonló módon fejthető meg a talaj nedvességének átszivárgása is a növény gyökérsejtjeibe, melyek szintén a cukormedv egy nemével vannak megtöltve, — habár annak a titkát még nem tudjuk, mi módon történik az meg, hogy a gyökér csak bizonyos, meghatározott és szükséges anyagokat vesz fel magába, és még hozzá megfelelő mennyiségben, valamint az is megfejtethetetlen titok, honnan van a gyökérnek az a képessége már kiterjedésénél fogva, helyes ösztönnel a talajnak legtáplálóbbrészeit fölkeresni, finom tapintási érzékkel a talajban előforduló akadályokat kikérülni stb.

Az ily módon a gyökérbe belekerült anyagok a súly törvényeivel ellentétesen felfelé szállnak a növényben. Alapjában véve az itt működő erők előttünk ép úgy el vannak rejtve, mint a megelőző procezzusnál; hanem hogy itt szintén nem a növénynek valami kizárólagosan működő életerejével van dolgunk hanem általános természeti erőkkel, azt egy egészen egyszerű kísérlet bebizonyítja. Ha vékony üvegesövet vízzel telt edénybe állítunk, csakhamar tapasztalni fogjuk, hogy abban a víz mindinkább feljebb halad, sokkal magasabbra mint a vízszinén felül, és ez annál

szembőlöbben történik, mennél vékonyabb az üvegeső. A természetbúvár ezt a tüneményt „hajszálcsonvonalnak“ nevezi, és ez az, mely a növény belsejében a tápláló anyagot magasra felveri, valamint a növény nedvét a föld mélyében lehaladó gyökérből felhajtja egészen a fa tetejéig szédítő magasba. Hogy azonban mily hatalmas erővel hat a növénynek ez a „gyökérereje“, kitűnik abból, hogy a szőlőtőke nedve, ha a szőlővesszőt tizenhatszöt centiméternyire elvágjuk és arra üvegesövet erősítünk, a tőkéből felszivárgó nedv nyolcz sőt tizenkét méternyi magasságra is felemelkedik, mely megfelel egy száz centimeter magas higanyoszlop súlyának. Azok a finom hajszálcsonvonalok, melyekkel minden növény bőven el van látva és a nedv felemelkedését eszközlik, hosszan nyúló egymás fölé helyezett sejtekből állanak, ezeknek falaik későbbben eltűnnek az érintkezési helyeknél, úgy, hogy szakadatlan csövecskéket képeznek, melyek a gyökértől fölérnek a fa tetejéig. Sőt minden növény szár egészen a legvastagabb fatörzsig tulajdonképpen nem egyéb, mint vékonyabb vagy vastagabb kvéje ezeknek a „csöves-edényeknek“, melyek az ágakban, galyakban, fel a levélkocsányon és levélrostokon keresztül egészen a leveleknek legfinomabb részecskéjébe folytatódnak és ily módon folytonos közlekedést fenntartják a levelek, ágak, törzs- és gyökerek között.

Ezek az életerek, melyek a növénytestben közvetítik a nedv keringését ezáltal a gyökerek által felszívott nyers tápanyagok végzéljök, a levelek felé haladva ott a meleg, világosság és villamosság együttvéve hatnak reá, eddig még nem is sejtett módon.

Mi csak azt tudjuk, hogy mindezek az erők valami rejtélyes módon összefüggenek azzal a *vegyi erővel*, mely uralkodik a különben halott természeti erőknél és előidézi az anyagok képződését, felépülését: ismert dolog,

bajusza pedig egészen rőt-vörössé vált, valamint állán kiserkedzett szakállja is. Összekulcsolt kezeiben most is úgy tartja a kis ezüstös ébenfakeresztet, mint akkor ravatalra tették. E pár perczig tartó agnoskálás után, mely könyveket csalt sokak szemébe, újból lezárták a koporsót s nyolcz temetőőr vállratéve eszközölte az átvitelt. Előzetesen pompás babékoszorút tettek a koporsóra.

A Deák-mauzoleumhoz érve a koporsót a főlépcsőzet tetején helyezték el, s R o m e i s e r pápai kamarás teljes segédlettel végezte a beszentelést. A szertartás után a koporsót a sarkophág alatt lévő koltozott kriptaiba bocsátották. Ennek megtörténte után Visentai Kovács László lelkes szavak kíséretében nyújtotta át a mauzoleum kulcsát a főváros képviselőjének és arra kérte, hogy az emléket vegye át és annak jó karban tartásáról gondoskodjék. K a m m e r m a y e r Károly polgármester tett erre nézve ígéretet.

*

Ugyancsak 21-én ünnepelték Budavár bevételének emlékűnnepét, a szokásos élénk részvét mellett.

*

Belföldi hírek.

A jótékonykodó kezeknek ugyancsak meggyült dolga, nem elég, hogy sok helyütt a jég pusztított és a termést tette tönkre, azután a tűz szedte áldozatait, a legujabb hírek folytatását képezik az elébbi szomorúságnak azon különbséggel, hogy változatosság kedvéért, most a víz rombol. Így Temesvárról, Nagyváradról a legrosszabb híreket várhatjuk. A rossz hírek mellé jó is kerüljön. Örömmel vesszük tudomásul, hogy a belügyminiszter utasította az összes hazai ható-

ságokat, különösen a községeket, hogy hivatalos leveleiket és küldeményeiket, melyeket a magyar anyaterületre czimezve küldenek, feltétlenül magyar czímmel lássák el; tehát minden hivatalosportómentes küldeményen a feladó hivatal neve, a czímet megjelölése a rendeltetési hely és a portómentességi záradék az állam hivatalos nyelvén legyen írva. Hasonló rendeletet intézett a közoktatásügyi miniszter az egyházi hivatalokhoz. A közlekedési miniszter pedig utasította a postahivatalokat hogy az említett rendelet megtartását a kézbesítés alkalmával ellenőrizték s azokról a hivatalos levelekről, melyek a követelményeknek meg nem felelnek, lehetőleg a boríték vagy szállítólevél csatolása mellett postaigazgatóságainak jelentést tegyenek. A feladó postahivatalok azonban hivatalos küldeményeiket bármely nyelven legyenek azok czimezve, ha a feladó visszavenni nem akarja, késedelmek kikérülése végett tartoznak minden ellenvetés nélkül felvenni és tovább adni.

*

*

*

Külföldi hírek.

Háborús hírek szárnyalnak mindenfelé, így a Pétervári hírek szerint Oroszország a határon levő őrségeit jelentékenyen erősíti. A lovasságot kozákokkal szaporítja. A kievi fegyvergyárban nagy a tevékenység. A lengyelországi lőszer- és élelmiszerraktárakat szaporítják s legkésőbb július 1-ig megtöltik.

Az olasz Perseveranza pedig azt tanácsolja a kormánynak, hogy a hadi gyakorlatokra megszavazott pénzt fordítsa a hadsereg próbamozgósítására. E tanácsot kétségkívül maga a hadügyminiszter sugalmazta.

Párisban a kormány s a költségvetés kér-

désénél megbuktatták Freycinethez közelállókat azt mondják, hogy az új kabinet megalakítását úgy kombinálták, hogy a volt miniszterek közül legtöbbben megmaradnának azért, hogy Boulanger maradása kevésbé feltűnő legyen. Freycinet ebben az esetben a belügyi tárczát, Flourens a külügyit venné át, hogy a békebarátok Boulanger maradásáért kompenzációt kapjanak. A rendőrséget értesítették, hogy az elzászi patriota-liga tagjai arra az esetre, ha Boulanger mellőztetnék, utcai tüntetésre készülnek.

Belgiumban a sztrájk még egyre tart, a socialdemokraták örögi munkájukban szívisok.

FÖLHÍVÁS a mélyen tisztelt könyv és lapkiadó Urakhoz! Folyó év május hó 6, d. u. 3 órakor borzasztó széles közbejövetelel sőt füstfelhők tornyosultak a róm. kath. elemi finéiskola látkörében, melyek jelezték, hogy tűz van közelében, s alig engedtetett ki az ifjúság, már tüztengerré vált minden. A láng hullámok fölemészték intézetünket, mindennemű felszerelésekkel, könyv- és irattárunkkal az utolsó tollszárig. Ennek következtében teljes tisztelettel és bizalommal fordulunk ez úton a t. könyv- és lapkiadó urakhoz és intézetekhez: méltóztásának becses műveikkel károsult intézetünket kegyesen segíeyezni. Egyelőre is fogadják a tantestület forró háláját! Nagy-Károlyban, 1887. május 14. Paltzer Ernő isk. igazgató., Plank Ferenc tantestületi jegyző. ¹⁾

¹⁾ Kérjük az érdeklődő lapokat e rövid fölhívás átvételére.

hogy a melegség vegyi motor semmiféle vegyész sem nélkülözheti azt retortájából — hogy a világosság is idéz elő vegyészeti hatást ezen alapszik a photographia, a színek elhalványulása és más efféle természettani folyamat — és hogy végre a villamosság a vegyészeten szintén szerepel.

(Vége következik.)

A LEMONDÁS DALAIBÓL.

írta: Kalocsai Alán.

I.

Hagyjatok csak, hagyjatok csak,
Ez a magány oly jó nékem,
A magányban boldog vagyok,
A milyen nem voltam régen!
Az ibolyák hol feselnek?
S a fülmilék hol dalolnak?...
— Az a rejtett magány oly jó!
Hagyjatok csak, hagyjatok csak!

Hagyjatok csak, hagyjatok csak,
Elfeledve, eltemetve
Szűk czellában, kolostorban
Bűnbánatról elmélkedve.
Hagyjatok csak, hagyjatok csak,
Ez a magány oly jó nékem:
Mert igazán csak itt vagyok
Szűz anyámnak közelében!

II.

Harangoznak... temetésre.
Kit temetnek?... ifjú lánykát,
A szülőknek zokogása,
Bús siralma ide száll át.
Hallom, hallom s én is sírok,
— Mily nagy a szív szenvedése!
Mily szomorú, milyen kínzó
A világna k temetése!

Nem volt sirás, harangzúgás.
Pedig hát ma temetés volt,
Én temettem, eltemettem.
El örökre a világot.
Senki sem sír, . . . jobb is, jobb is,
Ki is sírna, mért is sírna?
Szent Fiadért örök öröm
A lemondás égi sírja!

III.

Rég lemondtam a világról,
Oly kínos volt már az nékem,
Itt vagyok rég . . . elfeledve,
Itt van üdvöm, reménységem.
Messze megy a kis madár is,
Hogyha hívja vándor útja.
Pihenni tér a virág is,
Hogyha őszi szellő fújja.

Rég lemondtam a világról,
Nem kell nekem senki, senki,
Nem szeret más úgy e földön,
Mint a hogy Te tudsz szeretni.
Egy fohász is — oltárodnál
Mennyi üdvöt ad én nékem,
Szűz Anyám! Te nálad oh én
Egy fohászszal is beérem!

IV.

„Nem, nem. — soha . . .” szolt az eskü
Hogyha hallottátok volna,
Többé sohsem kérdeznétek,
Mért mentem a kolostorba.
Ha az égről csillag hull le,
Nem kérditek, hol pihen meg,
Hagyjatok csak, hagyjatok csak,
Oly jó itt az én szívemnek!

„Nem, nem, — soha . . .” S szolt az eskü
S felhatott a magas égig;
Mert e földön oly kevesen
Vannak, azt a kik megértik.
Hogyha hallottátok volna,
Talán ti sem értenétek,
Megértette szűz Anyám azt.
Mít fogadtam. — ne kérdjétek!

V.

Ha vihar zúg, zajg a tenger
S nincs nyugalma, pihenése;
Ha vihar zúg a tengeren,
A hajósnak vége, vége!
Míg ha tiszta, csendes az ég,
Ha csendesek a hullámok:
Oly biztató, hívogató
Estelente csobogások!

Vad, viharzó, zajgó tenger
A világban kint az élet,
Rajta annyi sok hajós már
Jeltelen, bús sirba mélyedt,
Itt pedig az olyan csendes,
Nem zavarják szenvedélyek
S szűz Anyám véd őrszemével,
Kikötőmbé mig beérek!

VI.

Mondogatják: a lemondás,
Az életnek éjszakája:
Mondogatják: a lemondás,
A boldogság rabigáje.
Éjmagány, — de tiszta, csendes
Melyet annyi csillag ékit:
S mit igának mondogatnak,
Az az éghez a remény-hid.

Bár sokaknak élte: nap, de
Zivataros, villámteli,
S rabigáját a szenvedély
Szíveikre bilincseli!
Míg ez az éj: holdas éjjel,
S ez a teher: édes iga . . .
Oh! mert öröm a lemondás,
Szent fiadért szűz Mária.

VII.

Vad, viharzó téli éjben
Indul el a rengetegbe,
Agg szülői: apja, anyja,
Sírva nézték és epedve.
Vad, viharzó téli éj volt,
Mikor útra kelt az ifjú,
Búcsuzóját zúgja a szél,
Mely dühöngve oda kint fú.

Vad, viharzó éjszakában
Indult el a hosszú útra.
Egy, magában — senki sem volt,
A ki neki kezet nyújtja.
Igy barangol, . . . de nem retteg,
Hogy czélhoz jut, van reménye . . .
Hiszen ez az én életem:
A lemondás halvány képe!

VIII.

Ha tán egyszer eljőnnétek
És látnátok boldogságom,
Ha látnátok mennyi öröm
S boldogság van az oltáron;
Ha tán egyszer eljőnnétek,
S hó-karingben ha látnátok:
Mi a béke, a boldogság
S igaz öröm? — megtudnátok.

Há tán egyszer eljőnnétek
Es látnátok napalkonyon,
Midőn ott az oltár előtt,
Ti értetek imádkozom:
Nem, nem nyilna búspanaszra
Soha többé az ajkatok,
Ha látnátok, szűz Anyámnál
Hogy én milyen boldog vagyok!

IX.

Ne mondjátok, hogy e földön
Nem talál a szív nyugalmat,
Hogy e szívnek itt e földön
Boldogságot mi sem adhat.
Ne mondjátok; mert e szó, e
Gondolat nagy szörnyű vétek,
Mikor ti a boldogságot
Magatok el vetettétek!

A boldogság, a nyugalom
Az ember-szív örök-kincse,
Ti piacra vittétek ki,
Hogy ott kiki megtekintse.
A nyugalom, a boldogság. —
Mint a kagyló rejtett gyöngye. —
Addig mienk, míg a szívnek
Rejtekében van befödve!

X.

Mikor ott az oltár előtt
Térden állva imádkozom,
Mikor a bűnbánat árja
Imát fakaszt bús ajkamon
S mikor mind a két szememen
Egy-egy nehéz könnyesepp ragvog
Minden, minden azt beszéli,
Hogy én milyen boldog vagyok.

S feltekintek az oltárra,
Én ha látom drága képed,
Az én bűnös szívemen az
Üdv reménye újra éled.
S ha meglátom szent Fiadat
A kis Jézust szent öledben:
Sejtem . . . érzem: mily jutalmat
Nyer az égben majd türelmem!

Az életből.

(Folytatás.)

— És mit feleltél neki?
— Hogy elfogadom.
— Hát szereted?

— Furcsa, mr. Atkins is ezt kérdezte tőlem; de mondtam is neki, hogy mit keresne én nálam ez a nonsens? Dehát apám nem találja helyesnek eljárásomat? folytatá a seány idegenkedéssel. Vagyonuk szép, hitelük szilárd, családjuk legelőkelőbb nemcsak a városban, hanem az egész vidéken; hát nem elég ez?

— Ha neked elég, akkor nekem elég lehet, szívt vállat vonva a beteg. És mikorra tettétek a menyegzőt? Mert hiszen engem úgy látszik nem tartottál érdemesnek előlegeesen megkérdezni, vagy beleegyezésemet kérni.

— De kedves atyám, ön teljesen tévedt szívt a leány engesztelő hangon, mr. Atkins ma délután szívt nekem és szívt volna önnek is, ha bebocsátást nyert volna, de én nem eresztem őt apámhoz, míg ellenben én rögtön siettem ide, hogy közöljem a dolgot.

— Mikor már oda is ígérted kezdet nekik, mondá Váry fájdalommal.

— Ne aggódjék édes apám, nagyon éber voltam ez üzlet megkötésénél.

— Üzlet!

— Az anyagi tekintetek a házasságnál sem vehetők egyébnek üzleti összeköttetésnek már én pedig, és ezt szintén megmondtam neki, nem akarok szegény lenni, elég volt... nekem biztosított vagyon, pompa, kényelem életszükség.

Váry lelke előtt ama harmincz évvel ezelőtt jelenet villant meg, a mikor ő azt kérdezte attól a szőke hajú, égszin szemű, feselő rózsabimbóként viruló leánykától:

„Bórá, te édes egyetlenem, akarsz-e az én kis feleségem lenni?”

És a kedves gyermek a férfi széles mellére hajtá édes zavarában oly pirosra gyúlt arcát, de azért odasúgta, hogy:

„Akarok!”

„És ha a sors üldözni fog, ha szegény leszek, beteg vagy nyomorék?”

„Ha szegény leszek: dolgozom érte, én, ha beteg leszek: ápollak, míg fel nem gyógyulsz, ha nyomorék leszek: veled leszek örökké, nem hagyok el, vigasztallak, boldogabbá teszek, mint valaha voltál...”

„És ha én haragos, durva, igaztalan leszek hozzád?”

„Kibékítelek.”

„És ha nem békülök ki, hanem elhagyok?”

„Nem szenvednék soká, mert meghalnék bánatomban,” mondá a leányka, felemelvén könyben úszó szemét s fürkészve tekintett a férfi arcára, hanem a mit ott látott, az nem igen az elhagyatást jelentette...

— És mr. Atkins mit felelt mind ez ékes beszédekre.

Mary észre sem látszott venni a fulánkot, mert az igazsághoz híven viszonzá:

— Eleintén nagyon rossz néven vette föltételemet, hogy háromszáz ezer dollárt az ő részéről is tegyünk be az Union-Bankba, hanem mikor látta, hogy én nem állok el e föltételemtől, kénytelen volt beleegyezni.

— Szép! e szerint?

— E szerint holnap tiszteletét fogja tenni önöknél édes apám, hogy mindenről intézkedés történhessék.

— És mikorra az esküvő?

— Talán két év múlva, mondá Mary a legnagyobb lelki nyugalommal.

A betegnek mintha egy nagy kő esett volna le szívről és most már melegebb érdeklődéssel kérdezé:

— És miért oly hosszú idő múlva?

— Nem én miattam, vallá be Mary egész őszintén, hanem mr. Atkinsnak üzleti ügyekben el kell mennie Európa nagyobb városaiba, hogy ott mindenütt megismerkedjék a helyi viszonyokkal és jó hitellel bíró kereskedő házakkal lépjen összeköttetésbe, hogy egyenes klvitelük jöhessen létre. Ezt kívánja tőle az atyja.

— És a cég érdeke, a mely minden tekintetben az első.

— És az üzlet érdeke, mely első, ismétlé Mary teljesen átértett meggyőződéssel.

— Ez tehát rendben volna édes leányom, hanem most idehallgass, mert neked is komoly teendőket kell reád bíznom.

— Figyelek atyám.

— Te is el fogsz utazni Európába.

— Én?!

— Hogy ama szent kötelességet teljesítsd, melyet mint tudod, én nem végezhetek el.

— Bátyámat keressem fel?

— Eltaláltad; engem kizárt darabig a fejemre mért halálos ítélet, mikor meg a magyar király megkoronázásakor az általános amnestia megadatott, anyád lett halálos beteg, őt nem hagyhatám el, hogy a ki megosztá velem a nyomort, végperceiben elhagyatva érezte magát általam, nem édes, áldott Borám, folytatá a beteg elhaló hangon, nem hagytalak el soha, én csuktam le szemeidet...

— Szeretem, hogy megbíz engem ez ügyvel édes apám, ebben az egy esetben ráveszem magam, hogy abba a gyűlölt országba menjek, a mely miatt szüleim egész életökre és nekem is gyermekkorom oly nyomorulttá volt téve, mert mint mr. Atkinsnak is mondám, hozományom kétszáz ezer dollár, esetleg több is, de e többletet nem tekinthetném igazán sajátomnak azon gondolat miatt, hogy az nem engem illet, hanem testvérbátyámat, ki talán még is valahol él. Legyen teljesen nyugodt édes apám, nem lesz annak az országnak olyan zuga, melyet fel ne kutassak érte, összekeresem mindenütt, a katonaságnál, a hivatalnok, iparos, földműves és kereskedő világban.

— Köszönöm édes, édes gyermekem. Amerika sok olyan tulajdonságtól megfosztott téged, mi otthon a tied volna, de egyet sértetlenül meghagyott: a becsületet.

— De drága jó apám, szívt Mary valami idegenszerű, de boldogító érzéstől áthatva, milyenről eddig tudomása sem volt, hiszen ön tanított mindig és mindig arra „Honesty is the best policy!” Hiszen a becsület a legjobb és legbiztosabb tőke, melyre mindenki örömet kölesönöz, vagyonunk öt felé oszlik, mert négyen vagyunk testvérek, ámde bátyám elveszett még gyermekkorában s nem élvezheté e vagyon jövedelmét, mint mi, tehát két ötöde jogosan őt illeti s ennél fogva fel kell őt keresnünk, hogy vagyonát rendelkezésére bocsáthassuk.

— Hideg okoskodásod alá nem rejtheted el nemes szívedet, ne, ne nézz rám oly csodálkozva; figyelj tovább: halálom után el fogsz menni Magyarországra mr. Hunting és Irén kíséretében, Bóra itt marad és a gyárigazgatóval folytatja az üzletet, hogy vagyonotok csorbát ne szenvedjen az utazás és tán hónapokig tartó keresés tetemes kiadása miatt.

— Értem kedves apám.

— Mr. Hunting jól tud németül, így Magyarországon akadály nélkül érintkezhetik s beszélhet mindenkivel, ügyes, okos, sőt ravasz, de hozzánk igazán hálás és hű, hiszen tudod miért.

— Tudom, egy rabszolgázadás alkalmával a felügyelete alatt levő szerencsény rabszolgák, kikkel kegyetlenül bánt volt, halálra üldözték és apámhoz menekült.

— Én pedig megvédtem.

— Saját élete kockáztatásával.

— De mr. Hunting ezt nem is felelte el azóta egy perczre sem. Családomhoz valódi hűséggel ragaszkodott, míg szegények voltunk, rabszolgaként dolgozott, anyádat a házi dolgok nehezebbjéről fölmentette, titeket dajkált, ápolt, egyszer egy lovat nyargalt agyon, hogy neked még idején hozza meg a rendelt orvosságot a szomszéd városból, mert a késedelem rád nézve egyértelmű lett volna a halállal.

— Igaz, emlékszem reá.

— Mióta vagyonosak vagyunk, annak gyarapodásában neki is nagy része van.

— De úr is azóta ő is.

— Ez méltányos, annyival is inkább, mert miveltsége és olvasottsága is magasabbra helyezi a közönséges munkafelügyelőnél. Ő be van avatva ama szerencsétlenség minden körülményeibe. Jegyzeteket készített magának már régen, felírt minden legkisebb körülményt, helyek és emberek neveit, kik esetleg elveszett fiam nyomára igazíthatnak. Azonban neked is átadom azon régi ismerőim nevét és lakását kik, ha még élnek, téged bizonynyal elősegítenek minden szándékokban.

— Jól van, édes apám, óhajtsa szerint fog történni minden; de ön most már fáradt, e beszélgetést befejezettnek tekinthetnők.

— Fáradt, kimerült vagyok az igaz, szívt Váry gyengülő hangon, hanem azért ne szakíts félbe, ki tudja, lesz e még erőm más alkalommal értekezni veled...

Szünet állt be, melyen tiszteletteljesen várakozott a leány, míg a beteg kissé erőt gyűjtve, újra megszólalt:

— Mariskám, ha föltalárod fiamat... mond meg neki, hogy anyja, apja annyira szerették, hogy nem mult el nap, melyen meg nem siratták volna, nem mult el pillanat, melyben nem gondoltak volna reá, minden falatjukat ama keserű érzéssel tették szájukba: hátha egyetlen fiuk éhezik!... növekedő vagyonukat csak azért szaporították még jobban, még nagyobb szorgalommal, hogy ő vele megoszszák és mikor... többi gyermekeiket pompával és kényelemmel környezték, sírva borultak a selyem és bársony kerevetre, mert azt gondolták: hátha édes, egyetlen fiuk rongyosan fetreng most valamely útszéli árokban...

(Folytatása következik.)

A halálra ítélt.

— Elbeszélés V. J.-től. —

(Folytatás.)

A bevádolt láthatólag küzdött magával; arcán a halálsápadtság és pirulás váltakozott. Elmondja az okot? Mi köze neki a lopáshoz? A szorongásig nagy tömegben összegyűlt hallgatók között tudta, hogy ott van Emil is.

De azért beszélnie kellett, hogy a látszat a mely ellene bizonyít ugyan, tőle eltávolítások... „Mert — kezdé akadozó, a könyek és zokogástól elnyomott hangon — „mert az nem fér össze az én becsületemmel, hogy tovább azon házban maradjak; — Rambód úr nekem olyan ajánlatokat tett, melyeket én megbotránkozással visszautasítottam.

Ezen kinyilatkoztatás általános mozgalmat idézett elő s az utálat és borzadály hangos kifejezést nyertek a jelenlévők között, úgy hogy az elnök a zavargók eltávolításával fenyegetődött.

Rambód épen mint tanú be volt idézve, kinyilvánította azonban, hogy az ilyen vádat megvetéssel kell visszautasítania, mivel neki erről semmi tudomása sincs; ő ebben becsületét a legocsmányabbul sértve látja, holott mentésére előbbi nevelőjöknek feltűnő magaviseletére hivatkozhatik. Ez szánalomra méltó va-

lami, hogy a bepanaszolt először ma emeli e vádat, holott előbb sem asszonyának, sem később a kutatást eszközölő rendőrnek semmi okot sem tudott mondani a miért el akarja hagyni szolgálatát. „Az én eddigi életfolyásom” — végzé be a jelenlévők gúnyos mormolása között — „kell, hogy megvédjenek engem ilyen eseményekről, ősz hajamra nem is akarok hivatkozni; ez a hamis vád azonban meggyőző engem arról, hogy a bevádolt nő csak megátalkodott és képmutató személy, hanem alávaló rágalmozó.”

Sarolta halaványan szegezé szemeit az öregre; ily mérvű gonoszsággal még nem találkozott. Nem is tartotta lehetségesnek, hogy egy ember Istenre hivatkozva ennyit hazúdhasson és ily módon kétszínűsködhessen. Mit tegyen ellene? Hiányoztak a bizonyítékok, melyekkel állítását támogathatta volna, legszen- tebb erősítései legkeservesebb könyei mitsem értek a gonosznak esküje ellenében.

Egy ragyogó védbeszéd után védőügyvéd-jének, a ki eddigi feddhetetlen életét lefestette, a mi ilyen büntény elkövetésére nem enged következtetni, hangsúlyozza a Reners család mocsoknélküli hírnevét és így kimutatá, hogy a bevádolt nem annyira áldozata a tévedésnek, mint inkább gonosz irigységű boszúnak nyilvánítá a törvényszék a tényálladékok és tanúvallomások alapján a vétesség vádját. Az elnök kijelenté, hogy Reners Saroltára a súlyos tolvajlás reá bizonyított és a hóhér általi végzésre ítéltetett.

A tömeg hang nélkül, megborzadva vette tudomásul az ítéletet; Sarolta pedig velőtrázó sikoltással elájulva rogyott össze.

„Attól félek — uraim, hogy önök most igazságos ítéletet mondtak ki” — mond a védő és okiratait összecsapta. — — —

A kivégzés előtti nap alkonya vala — Saroltának azon országban dívó szokás szerint bitófán kellett meghalni. A fogház kapuja előtt egy fogat állt meg s oda egy feketébe öltözött nő karon vezetve egy fiatal férfi által lépett be. Renersné és Emil voltak ezek. Az anyának megengedettet, hogy leányától — kit hónapok óta nem látott és ma már csak utóljára lát-hatja — búcsút vehessen.

Az inspector, ki lány szívű ember vala, — némán vezette a halálsápadt nőt vezetőjével együtt a fogolynő czellájába, kitől kevéssel előbb távozott el a fegyintézet elkezé.

Sarolta térdelt és kiterjeszkedett kezekkel imádkozott, ő sokkal nyugodtabb és elhatározottabb volt, mintsem anyja vélte, egyetlen köny sem csordult le pilláin, hanem halvány volt mint egy halott. Úgy látszott, mintha a leány odaadással viseltetnek a megváltoztathatlan sors iránt. A lelkész vigaszai, kinek meggyönt, őt felbátoríták és neki mintegy részt adtak azon bátorságból, mely a vértanúkat lelkesíté.

A mint a fogoly megismerte anyját, fel- egyenesedett s némán egész testével idős és a kimondhatatlan fájdalmaktól megtört nő kebelére borult. Egy néma társaság vala ez; Sarolta anyja kebelére rejté arcát, ez pedig karjait a szerencsétlen leány nyakán foná keresztül és remegő kezeivel a holló fekete fűrtöket gyengéden simogató. Emil elfordult s kezeit arcára szorítá, hogy könyei és zokogásával ne zavarja a pillanat csendjét. Ki volna képes lefesteni, a mit a két nő érzett e pillanatban? mit szóltak egymásnak a dobogó szívek és a remegő ajakak, mit nem valának képesek elmondani?

Végre kibontakozék a leány karjai közül s közben szellemfényhez hasonlóan csillogó szemeit anyja szeméire irányítá és azután olyan hangon mondá, melynek fájó-édes esengése még a legelfogottabb emberi szívet is megindította

volna: „Anyám! édes anyám!” S midőn e szóra meghaladt az ölelés — ez az egy szó, mely mindent mondott, mindent kifejezett meg- eredt a könyvek zápora a csillámló szemekből és enyhítő balzsamként hullottak a vérző szí- vekre. „Anyám” — ismétlé a halálraitelt „csak egy kérdésre adj nekem választ: bűnösnek tar- tasz-e valóban engem!”

„Nem — Gyermekeim . . . Istenemre, te nem vagy bűnös, én egy pillanatra sem tudok kételkedni az én Saroltám felett!”

„Akkor szívesen halok meg; ez a gondol- lat fájdalmasabb volt nekem, mint a halál gondolata. Esküszöm neked anyám — — ne- ked is Emil! — jegyesének nyujtván kezét — „én mint ártatlan halok meg. Órizzétek meg tiszta emlékeket! Szívem nem táplál gyűlö- letet az ellen, ki halálomnak okozója, a tudat, hogy én magam és ti előttek ártatlan vagyok vigasztal és erőt ad nekem; nem úgy halok meg mint bűnös!”

Dumont Emil szilárdan akarta tartani ma- gát; előre feltette magában, hogy egyéni fájdalmait elnyomva jegyese utolsó órájának keserűségeit elviseli; ezen feltétele azonban most megsemmisült. Ő — a mint az anya és a leány egymást átölelve tartották — oldalt állt és őket könyektől elhomályosult szemmel nézte; s a gondolat, hogy az a gyönyörű fő, az az ifjú tett, ezen nemes teremtmény minden lelki erényei és testi bájaival néhány óra mulva a bakó kezei által roskad össze, hogy az ő leg- nagyobb boldogsága egy csapással tönkre tétetik, hogy az a lény, a kit ő oly kimondhat- lanul szeretett és kinek oldalán boldogan vélte átzarándokolhatni az életet, holnap már meg- merevült és hideg lesz; hogy egy ártatlant oly borzasztó sors ért — mindezen gondolatok, a melyek már számtalanszor forogtak elmezava- ról agyában, most azonban sokkal világó- sabbban és nagyobb erővel rohanták meg őt s Emilt csaknem örvongóvé tették. Kétségbeesve fogta meg mindkét kezével homlokát s Sarolta előtt térdre esve kiáltá: „Nem halhatsz meg Lotti, az lehetetlen! Oh, hogy én itt tehe- tetlenül vagyok! Szét fogom morzsolni a gaz- embereket, kik neked és nekem ezt okozták. Ne feledd engem, drága, kedves jegyese” — tette hozzá lány hangon — „ne feledd Emi- ledet, a ki nálad nélkül úgy sem tud élni.”

Sarolta a legfájdalmasabban találva, kezét nyujtá neki és nyengéden felemelé őt: „Bá- torodjál s légy erős Emil! Találkozni fogunk az örökkévalóságban, hol egymástól el nem vá- laszthatnak. Panaszra ne nyujtsuk szánkat és tovább nem beszélgethetünk; azt mit az ég felettünk határozott minden zúgolódás nélkül kell viselnünk. Magához emelte kedvesét, a ki úgy sírt mint a gyermek és arcát vállára fek- teté. „Emlékezzél reám Emil kedvesem . . . Isten veled!” — És most ajakát Emil ajaká- hoz érinté az utolsó csókra.

A következő nap vala. Mielőtt a fogház- kápolna kicsiny lélekharangja a szomorú drá- mának utolsó tényét hirdeté, már régen eze- rével gyűltek össze az emberek a vesztőhelyre. Egy szabad tér közepén vala felállítva a bitó- fa; körben városi katonaság képezte az őrsé- get, hogy a nép tolakodását elhárítsa. Asszo- nyok, gyermekek, emberek tolongtak s tászi- gálták egymást, mindenki tanúja akart lenni a kivégzésnek. Erre azonban nem csak a ki- váncsiság, hanem a legőszintébb részvét vitte az embereket; mivel nem egynek szemében valának láthatók könyek csorogni.

„Oly fiatal és oly szép — s meg kell hal- nia” — mondá az egyik asszony szomszédnő- jéhez — „az borzasztó!”

„Ha ilyen szegény érné az én családo- mat” — mondá a másik — „én nem tudnám túlélni.”

„Szegény?” kiált hangosan az első, — no én azt hiszem, hogy más százszor becsülete- sebb emberek inkább megérdemelnék az akasz- tófát, mint Reners Sarolta.”

Mozgás támadt a tömeg között. Egy barna fogat közeledett lassan a vesztőhely felé. Benne egy lelkész ült; fejét ezüst haj fedé, megré- mült arcán könyek peregtek aló s remegő jobbában feszületet tartott. Vele szemben ült Sarolta feketébe öltözve halaványan; fájdalom emészté, szemeit kebelére lesüté, érezte, hogy ezek szemei vannak reá irányulva; ő nem sírt, erős akart lenni.

Az égen világos-szürké felhők úszkáltak; nem esett bár, de azért az ég kékéből semmi sem vala látható, úgy tűnt fel, mintha a nap is elrejtőzött volna a felhők megé, hogy ne legyen tanúja a jelenetnek, mely a földön lent végbe megy.

Sarolta a papnak nyujtá kezét s vele az állványhoz plédelt; rövid imában fohászokodott még egyszer az éghez s azután az emelvényre lépett.

A hóhér fiának e napon kellett épen próba műtétét bemutatni, s ő épen oly halavány vala, mint áldozata. Remegő kezekkel köté össze a szerencsétlen ruháit térdeinél s kezeit hátra kötözte. Hangosan kiálta Sarolta: „Ártatlanul halok meg — az Isten legyen nekem kegyel- mes!” A szürke sapka leesett e pillanatban fejről, a hóhérfiú reáhelyezte a halálhozó nyakdíszt, az emelvényt kirántá lábai alól — és az „igazságnak” megadatott áldozata.

(Folytatása következik.)

IRODALOM.

Természettudomány és szentírás a terem- téshez való viszonyukban. Irta G ü t t l e r Károly, bölcselettudor. Fordította a csanádi növen- d é k p a p s á g magyar egyházirodalmi iskolája. — Megjelent Temesvárott. E kötet a munkála- tok 19. évfolyamát képezi; ajánlva van ft. J a e g e r Ádám apátkanonok ó ngának. Güttler munkáját tudós papságunkból bizonyára számosan ismerik, a legújabb tudományos kutatások alapján íratott. Dícséretes munka volt azonban a tudományos értékkel bíró könyvet a magyar olvasó közönség kezeihez is juttatni. Az egyházirodalmi iskola a műszavakban Cotta „A jelenkor geológiája” című munka fordítását használta, melyet kü- lönbben tekintélyes szakférfiak állítottak össze. A fordításon meglátszik, hogy gondosan készült, lehetőleg magyarosan; a gondolkodást a szöveg fölött soha és sehol nem zavarja a fordításnak fogyatékosága. Theologusok, de művelt világiak részére is hasznos olvasmány; s így melegen ajánlhatjuk az érdeklődők figyelmébe. Güttler művében sok érdekest és sok tanulni valót is fognak találni; munkájának tanulmányozása föl- ment számos szakmába vágó könyvnek fáradsá- gos tanulmányozásától. A magyar theologiai iro- dalomra is ráfér ilyen munkának birtoka, mely- nek átíratásában az érdem nagy része a csanádi egyházirodalmi iskolát illeti. A 326 lapra terjedő, szép kiadású s pontos tárgymutatatóval ellátott könyv ára 2 frt.

HASZNOS TUDNIVALÓ.

Alkalmos verébijesztő. A debreczeni gaz- dasági tanintézet egy tanára a verebeknek a buzaöldtől távortartására ügyes ijesztőt alkalmaz- tott. A verebek ugyanis nagyon sokat alkalmat- lankodtak a kisérleti telep körül, a minden esz- köz, melylyel őket elrettenteni iparkodtak, sik- kertelennek bizonyult. Ha hálót tettek ki, féle- lem nélkül reátelepédtek s csipkedték a szeme- ket; ha rájok löttek, fölroppentek, de tüstént másik helyen leereszkedtek. Az említett tanár- nak végre azon jó ötlete támadt, hogy a kisér-

leti telepen egy keskeny állványra kitömött vad macskát helyezett el úgy, hogy felülről jól látható volt. S ez idő óta, bár százával ellepik a földet környező fákat, a telepre még egy veréb sem mert szállani. Most sokan szándékoznak hasonló kísérletet eszközölni buzafüldéiken, remélhetőleg hasonsó sikerrel. — Közeledvén a cseresnyeérés ideje, a mikor a veréb szintén alkalmatlanná válik, ajánljuk a kísérlet megtételét a cseresznyefáknál is, melyeknél egyébiránt néhány napra a kék színű fölakasztott vászon vagy papírdarabok, a ezernára kötött tükördarabkák is megteszik a kellő hatást a verebek ellen.

A francia tudományos akadémia egyik legutóbbi ülésén Pasteur megint jelentést terjesztett be az eddig beoltott, veszett kutya által megmárt betegekről, 1636 egyén fordult meg már intézetében, ezek közt volt 1009 francia, 182 orosz, 103 olasz, 74 algiri, 59 angol, 58 spanyol, 42 belga, 25 magyar, 20 portugáli, és román, 18 amerikai, 17 osztrák, 8 hollandi, 7 görög, 2—2 svájci, brazilai és török. Ezek közül csak 15-nél nem átkerült a veszettséget elhárítani, a többi mind egészséges és a híres francia tudósoknak köszönik az életet.

A csigák irtása. A limax agrestis nevű kis meztelen csiga néha nagy károkat okoz a zöldeges kertekben; e falánk állat nagybani összefogdosására most ajánlja egy német kertészeti szaklap, hogy hajlott fakéregdarabokat mártsunk barna sörbe, vagy káposztaleveleketalul kenjünk be avas vajjal s ezeket oly helyekre tegyük ki, ahol a csigák nagyobb kárt okoznak. A kéregdarabok, illetve káposztalevelek alatt minden reggel számtalan csigát találunk, úgy, hogy ezeket összefogva elpusztíthatjuk.

Frissítő,

Kisérlet.

Hölgy. Magyar népdalokat kérek.

Zeneműkereskedő. Kisérlettel?

Hölgy. Köszönöm, már van, odakint vár réám.

*

A fősvény.

— Agyon engedné-e magát veretni 500,000 forintért, Kaparfi úr:

Kaparfi, egy kis gondolkodás után:

— Agyon nem, mert akkor nem élvezhetném a pénzt. De tudja mit? Adjon 250,000 forintot és verjen felholtra!

*

Biró: Vádolt! házas ön?

Vádolt: Talán van hajadon lánya a biró úrnak?

*

Óvatos nagybátya.

Szolga: Nagyságos uram, unokaöcsese kívánja tiszteletét tenni!

A beteg „bácsi“: Az istenért, be ne ereszd!

Szolga: Miért ne?

A nagybátya: Hiszen ő az örökösem és orvos!

*

— Nézze, czipész úr, ez a pár czipő csak egyszer volt rajtam — egyetlen vizitet tettem benne — és már kilyukadt!

— Kérem az úgy van csinálva, hogy vizitet csak fogadni lehet benne!

*

— Ejnye, de kicsiptél Móríc! Hát akadt valami állásod?

— Beléptem egy bank-üzletbe.

— Éjjel?

*

— Hogy tetszett az új darab?

— Oly hidegen hagyott, hogy a lábam egész fagyos lett tőle.

*

Egy asszony haldoklik.

Cselédje ott zokog az ágy mellett, keserves könyeket ontva.

— Ne sirj szól a beteg asszony, ellehetsz te majd nélkülem is!

— Oh de ki fog nekem 14 frt bért adni?! kesergi a hű szolgálo.

*

A kaszárnyából.

Altisz: Ha messziről ágyudörgést hall, mit gondolsz akkor?

Közkatoná: Hogy valahol ágyuznak:

Altisz: No igen, de hát ha valahol ágyuznak, mit jelenthet ez?

Közkatoná: Hogy az az ágyú meg volt töltve!

Miéri irigyli?

Bemegy a paraszt a nagyságos úrhoz s látja, hogy az leveszi a haját s odaadja az inasnak, a ki rögtön fésülni kezdi. Felsőhajt magában:

— Én istenem, de jó is úrnak lenni!

*

A comptoirban.

— Thátele, én meg fogom bolondolni, annyira szeretem a segéd az özletből.

— Szállilében, akkor meg vadj már te bolondolva.

*

Katonai gyógymód.

Orvos. Közlegény Csajkosnak egy adag chinint! (s aztán a másik ágyban fekvő betegre rivall): Hát te ki vagy?

Beteg. Pengő Abris káplár!

Orvos. Káplár? Két adag chinint neki!

*

Házasság etörelátásból.

— Igaz, hogy nőtárs?

— Igaz.

— S kit véssz el?

— A nagy trafikos leányát, Micit.

— Nem ajánlom, hogy nőtárs. Tudod barátom, a mai háborus időben könnyen behihatták az embert, s akkor mit csinálsz?

— Nem jól gondolkozol pajtás. Éppen előrelátásból veszem el Micit, hogy szokjam hozzá a háborúhoz.

*

Fogalomzavar.

Tanító. Mondj egy mondatot!

Gyermek. A veréb ragadozó madár,

Tanító. Mert ragadozó madár a veréb?

Gyermek. Mert ráragad a lépre.

*

Festők közt:

— Hogy adod majd a képedet, pajtás?

— Ugy a hogy majd kérik.

— Him! de büszke vagy!

— Ugyan miért?

— Mert e szerint semmi áron se akarod eladni.

*

Miért nem tanult?

Direktor. Kisasszony! nem tagadom: nagyon meg van elégedve a publikum a kegyed vendégiszterelésével; én hajlandó volnék önt szerződtetni.

Ballerina. Nagyon jó; ha tizenhatezer forintot fizet a director ur.

Director. Az istenért! mit gondol? hiszen annyi fizetése a miniszterelnöknek sines.

Ballerina. Hja! mért nem tanult ő is táncolni?

KÖZGAZDASÁG.

Felhívás a magyar gazdaközönséghez
Alakuló ülésünkből február 28-án már volt szerencsénk felhívást intézni a tisztelt gazdaközönséghez. A mai napon tartottuk teljesen kiegészített számban második ülésünket és szerződés-

sileg megállapítottuk az első magyar általános biztosítótársasággal mindazon külön kedvezményeket, melyek a szövetségi tagot a törzsbevallásban foglalt kedvezményeken felül megilletik. Ezen előnyöket elősoroltuk már első felhívásunkban, és mint újabb intézkedést felemlítjük, hogy birtokváltozás, bérbeadás és halálozás eseteiben az új birtokos, bérlő vagy örökös nem köteleztetik a szövetségi tagság folytatására. Teljes autonómiát nyervén a jégszövetség, most újra a magyar gazdaközönséghez fordulunk, hogy rokonszenvét, bizalmát kikérjük a jégszövetség részére. Az eddigi eredmények már is a legszebb reményekre jogosítanak. Az ország minden részéről nagy számmal sorakoznak jeles gazdák a szövetséghez, és hisszük, hogy az üdvös eszme mindinkább nagyobb elterjedést nyerend. Most a jégbiztosítás megkezdésének idejében, kivált miután az országszerte beállott áldásos eső jó termést enged remélni, és az itt-ott már is előfordult jégverések az előrelátó gazdát óvatosságra inti, újabb felkérjük gazdatársainkat, vegyék fontolóra a szövetség által nyújtott számos előnyöket és lépjenek be jégbiztosításaikkal. Minél többen leszünk, annál többen részesülünk a szövetség jótéteményeiben és annál parányibb lesz a viselendő teher. Budapest, 1887. május hó 11-én. A magyar gazdák jégbiztosítási szövetségének felügyelő- és vizsgáló-bizottsága: Gróf Jankovich László elnök, valóságos belső titkos tanácsos, a Somogy megyei gazdasági egyesület elnöke. Melczér Gyula alelnök. Borsodmegye alispánja és a Borsodmegyei gazdasági egyesület elnöke. Herczeg Thurn-Taxis Egon alelnök. Anyos László földbirtokos. Bertha György, földbirtokos, a Vas megyei gazdasági egyesület igazgatója. Gróf Bethen Pál, földbirtokos. Bittó Béni, földbirtokos, a Pozsony megyei gazdasági egyesület alelnöke. Ifj. Bleuer Lajos, földbirtokos. Csávossy Ignác, földbirtokos és kir. tanácsos Id. Cséri Lajos, földbirtokos. Domahidy István, földbirtokos és országgyűlési képviselő. Forster Géza, földbirtokos, a Komárom megyei gazdasági egyesület alelnöke. Herényi Gothard Sándor, földbirtokos. Bárány Gerliczy Ferencz, földbirtokos. Jászai Jenő, földbirtokos. Jeszenszky Béla, földbirtokos. Visontai Kovách László, földbirtokos és országgyűlési képviselő. Kalmár Endre, kegyesrendi főnök és kir. tanácsos. Lippich Gusztáv, földbirtokos. Márfly Emil, földbirtokos. Öttömösi Magyar Imre, földbirtokos. Molnár István, földbirtokos, Zemplén megye főispánja. Manoilovitsz Gliša, földbirtokos. Mucsevics Vaso, földbirtokos. Nádosy Kálmán, földbirtokos, a Baranyamegyei gazdasági egyesület alelnöke. Neumann Frigyes, földbirtokos és nagykereskedő. Pálty Ferencz, földbirtokos, kir. tanácsos és Szeged sz. kir. város polgármestere. Bonyhádi Perczel József, földbirtokos Dr. Pulszky Ágost, földbirtokos, egyetemi tanár, országgyűlési képviselő és a Nógrád megyei gazdasági egyesület II. alelnöke. Rupprecht Lajos földbirtokos. Skublits Jenő, földbirtokos, a Zalam megyei gazdasági egyesület alelnöke. Simay Ede, földbirtokos Scitovszki János, földbirtokos, Nógrád megye alispánja és a Nógrád megyei gazdasági egyesület I. alelnöke. Szegedy György, földbirtokos, cs. és kir. kamarás és a Vas megyei gazdasági egyesület alelnöke. Sillem Ottó, Gróf Pejacsevics Péter rumai és gróf Eltz vukovári uradalmainak kormányzója. Tolnay Lajos, földbirtokos és miniszteri tanácsos. Gróf Teleky József, földbirtokos. Vásárhelyi László, földbirtokos, az Arad megyei gazdasági egyesület elnöke. Vermes Mihály, földbirtokos. Verebi Végh János, földbirtokos. Viczmándy Ödön, földbirtokos, Zemplén megye főjegyzője és a Zemplén megyei gazdasági egyesület II. alelnöke. Gróf Wenckheim Frigyes, földbirtokos. Gróf Zichy Jenő, földbirtokos, valóságos belső titkos tanácsos és országgyűlési képviselő. Zeyk Gábor, földbirtokos.

Szerkesztői üzenet.

V. Z. Kérünk! M. V. Veszprém. Szívesen. Chelard Páris Kérünk ezentúl szíves tudósítást. V. Róma. Szívesen fogunk leveleket közölni az örök városból, hisz lapunk hívatott reá. Kelemen B. Nagy-Várad. Láttuk A „Havi füzetek“ kiadóhivatala alatt Dvorzsák János tisztelendő úr érten-dő. A fényes név, melyet a felszólításba beleszólt, ügyes reclamahajzás. Csodáljuk mi is, hogy a beteg — üzle-tekben elég egészséges.

Örülünk a tervezetnek, ha illetékes kezekből származnék, de ismerve a forrást, csak elszomorodtunk.

K. József. Budapest. Versei tüzhányban szenvednek, csak akkor jók, ha alágyújt velük.

B. Géza. Hálás köszönet! Ha a főt. alpapság nem támogatná lapunkat, hát bizony rég becsukhattuk volna boltunkat A közöny megfoghatlan. Nem kedvet-lenít ugyan el, mivel ismerjük a rögös utat. Támog-atástól nem kapunk eszméit. Megtörtént, hogy subventio elnyerhetéseért, távoli városba, székhelyre meghívtunk és a subventio csakugyan megis adatott, 3 frt. alakjában mint előfizetés. Az utalványt eltettük rámba. Más vallásnak hírlapírói, különösen valláserkölcsi lapok szerkesztői bizony egy kevésé többet lesznek respek-tálva. Tartsunk össze tehát!

Főt. Bourdeaux Felix úrnak. Szíves üdvözet. Kér-jük ha velünk kezét fogva ügyünket közösen támogatnók.

Szíves olvasóinkhoz!

Lapunkból szokatlan nagy kiadást rendezvén, azt sok új címre mutatvá-nyul beküldeni bátorokodtunk, tisztelettel kérjük azokat, ha lapunkat átnézték és megtartani nem szándékoznak, ugyana-zon czimszalaggal, vissza megjegyzéssel, a postán visszaküldeni szíveskedjenek. T. olvasóinkhoz teljes bizodalommal küldtük lapunkat, bízva abban, hogy lapunkat, az egyedüli szépirodalmi. tár-sadalmi, élcz és ismeretterjesztő kath. heti lapunkat szívesen fogadják, annál is inkább, mivel a közel jövőben politikai hetilappá válik.

Ebredjen önéretünk, pártolja kiki vallása érdekeit, ebből kifolyólag a kath. irodalmat mely egyedüli fegyverünk!

Uj előfizetőinknek szolgálhatunk e negyedévről utolagosan is pél-dányokkal.

Előfizetőinket kérjük, ha e hét folyamán még megküldeni szíves-kednének megrendelő levelüket vagy előfizetésüket.

Előfizetési felhívás!

A „Korunk“ hetilap előfizetési ára:

Negyedévre frt 1.50
Félévre „ 3.—
Egész évre „ 6.—

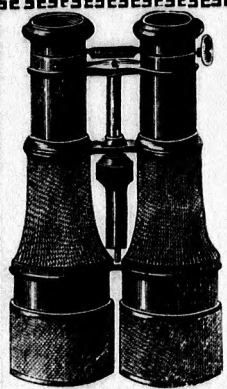
Lelekészek, tanítók, kisebb fizetésű hivatalnokok és tanulók egész évre 4 frt, félévre 2 frt; negyedévre 1 frttal is előfizethetnek.

A szerkesztőség és kiadóhivatal.

Munkatársak:

Abrányi Emil, Dr. Baross Gyula, Balázs Sándor, főt. Cseorgheo Aladar, főt Csicsáky Imre, főt. Dedek Cr. Lajos, Degre Alajos br. Horváth Miklós, főt Kanyarszky György, főt. Kántor Lajos, Klement Alajos, Dr. Kö-rösy László, főt. Lehman Agoston. Luby Sán-dor, Majthényi Flora, Mikszáth Kálmán, Sz. Nagy Sándor, főt. Némethy Lajos, Dr. Pisztorý Béla, Puri Iván, főt Razel József, főt. Rosty Kálmán. Sikor Margit, Dr. Schmie-ner Aladár, Szepessy Ferencz, Dr. Sziklay János, gr. Teleky Sándor, Tomor Ferencz, főt. Dr. Wayand Géza főt. Varga Mihály, Dr. Várady Antal, Viz Zoltán, főt. Zemancsik István, stb. stb

Mutatványzámmal szívesen szolgál ingyen kiadóhivatalunk.

Kettős tábori látcsövek,

a tirage rapide és foyer conserve legujabb szerkezettel gyorshaszná-latra. legezelszerűbb műszer katonai használatra frt 15, 20, egész frt 30, — kettős tábori látcsövek régi szerkezet szerint ezéllirányos kilátásokban, frt 8, 10, 12, 15. — szemüvegek tartós foglaltványok-ban, jól megálló orrszíptetők. vérsz. művegek. iránytűk, lépésmé-rők, magasságmérők, légszlymérők, mérőkerekek, nagytűövegek, zsebkörzők, stb. ajánlatnak.

Calderoni és Társától,

Budapest, IV. ker., vácsi utca és Deák-Ferencz- tca sarkán.

Képes árjegyzékek bérmentve állnak rendelkezésre.

Legjobb minőségű tökéletesen ki-köszörült solingeni borotvák, melyek jó-ságban az angolokat felülmulják kaphatók darabonként: 1 frt 80, 2 frt, 2 frt 50, 3 frt és 3 frt 50 krért jótállás mellett

WEISZ FRIGYES-nél

IV. kerület, kecskeméti utca 12. szám Budapest.

Ugyanott lehúzó szíjjak bagariából, à 90 kr. és 1 frt 20: és különböző áru ecese-tek és szappantartók. — Kivánatra több darab borotva próbául is küldetik.

„A KORUNK“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Budapest, VIII. Mária-utca 30.

HIRDETÉSEK

a legolcsóbb árban félvétetnek.

Szerkesztő otthon található

1—2 1/2 óra között.

Nyarálóba, fürdőbe utazóknak.

Indiai hintaágy fák közé 4.50—6.50, nagyobb lérczel kiészit-hető frt 10, 14, 25 frt. Kerti japáni napernyő frt 1, 3, 15 frt. Mikadó-legye-5—11, 1—3.—. Kertszék laposra összehetőkényelmes nádu-ésél 2.20—3.—. Virágasztal 6—10 frt. Erős gyermek-kocsi 7—15 frt. Gyermek-kocsi egyszerű mind. bölcső 12—18 frt.

Önműködő szoptatóüveg 1.—. Fográst előmozdító foggyöngy 3.—. Az egészség fenntartásához tiszta üdítő szódavizet nyerünk könnyű bánásmóddal a dr. Favre párisi tartós szódavíz-készítő géppel 2 4 6 8 10 messzelyes 7.— 10.— 12.— 14.50 17.— frt. Egy c omag borkő és szoda 2.—. Fagyalt-készítő receptekkel 3 6 12 adagra. Vajkészítő 4.50—6.50. Vajtányér 7.50 1.50 16.50 frt üveg edővel 1—5 frt. Ecet-és plajartó 2—10 frt Villa és kanál salátához —40—2 frt. Sod ony ételborító legyek ellen —50—1.80 krig. Sárga gyümölcs-kések 12 darab 3—6 frt, állványnyal 6—10 frt. Kávéfőző-gép 5.60—12 frt. Rapid spiritus gyors orral 1.50. Nagy serkentő-es álló-óra 3.80 Minden fekvésben is juro ebresztő óra 4.70. Időjósító barát —10—1.50. Virágharmatosító —40—1.20. Zacherl rovarirtó por —50—1.—. Fürdő-szivacs —75—2.—. Srivacs-zacsok —50—1.50. Angol dörzse-kestyu —40. Villany-ó készülék izom gyengeségnél 5—10 frt. Fürdő-hévmérő —50—2 frt. Fürdő ivópohár —75 Fürdő-czipők 1.80. Kézi-táskák 4—20 frt. Kézi-táska tolette eszközökkel berendezve 18—60 frt. Kézi-koffer 3—80 frt. Váll-táska 3 b) 15 frt. Crészerüen berend-zett u-l-keres 6—9 frt. Borotva-készlet John Heifford kessel 7.—. Angol borotva 1.20—3.50. Pneumatikus tükor, abiak a erősíthető 3.40. Fodrász-ámpa vassal —80. Kulacs 1—10 frt. El-timentő a m-lény zsebben —55—frt. Pontosan járó erős nickel emontoir zsebbra 9.—. Utisapka 1.50. Egészségi gummi-csikkek. Léggel tölthető gummi vánkös 5—10 frt. Tartós kocsis esőköpeny 12—15 frt Irrigateur állóvet és anyaméh fecskendő 1.—. Bábafeckendő 2.—.

Vendéglősöknek. Kemény fából kug-Lignum sanetum golyó 1.50—4.50. Szines papir lampion ker i ünnepély és nyári mulatsághoz 15—80 krig. Ariston zenélő szekrény 6 zenedarab al 20.—. Erős du-asz húzó —30—2.50. P laczkudugaszoló 1.40. Biztonsági bohlehuzó gummicő 2.7—3.80. Hordó-csap —.65, —.85. Fincze-tok több üveggel 6.75—15 frt. Szél ellen kerii gyertya-tartó 1.—.

Dohányzóknak. Valódi Houblon cigarettapapiros szopó-kával 100 drb —.30. Készítő-tömő —.30. Automat cigarettakészítő és dohányszelence, a teddi betevésével kész ciga-re tát nyerünk 2.—. Legjobbnak elismert dohányvágógép fogas hajtó-berékkel 15.—. Szárazon szívó csatornás fapipa 1.20. Gőz pipaszár tisztító 1.50.

Népfölkelők, sportkedvelők és turistáknak.

Angol disznóbőr nyereg 15—35 frt. Kettős-szárú kantár 4.80—8 frt. Zabla 1.80—3.50. Izzasztó 2.75—5 frt. Nyereg-lekötő 2.50—3 frt. Kengyel-szíjjak frt 3—3.75. Kengyel-vasak 1.80—3.50. Sarkantyú felcsatolható 2.—. Lóidomítóvessző rinocerosbőrből —.70—2.50. Lóhaló legyek ellen egész lóra járja 16.—. Flobert-puska. Cré- és madárlövészet begyakor-lásához 7—25 frt. Flobert-pisztoly 6.50—14 frt. Vaszéltábla kiugró bohoczsal 2—6 frt. Czéltábla mozsárral 7—10 frt. Biztonsági belölt revolver frt 4—20 frt. Erős lövésű angol Bulldogrevolver 8—15 frt. Alkalmi vétel leaszállított áron vadász-fegyverek. Horoghlászat-hoz kellékek. Bot 2, 3, 4, 5 részből 1.50—3 frt. Horoggal felszerelt zsin r —.15—2 frt. Mesterséges legyekkel 12 horog —.80. Könnyű vízhatlan eső-köpeny 7.50. Tour sta-áska vállra 4.50—10.—. Lábszár-védő 4.50. Pótszőc 4—8 frt. Kanócsos gyufatartó —.85. Lapos zseb napóra hánnytelvel 1.—. Kés, kanál, villa, tokban 4.50. Tourista-lámpa zsebbe 2.—. Zsebbe ivó-pohár —.40—2.—. Törőstöt 1.50—2 frt.

Mulattatásul és a test edzésére.

Torna-szerek, mászókötél 5.80. Trapez 7.50. Kötél kariká kal 7.50. Gyermekhinta 3—8 frt. Teljes torna-készülék iskolival, á rá-ka 15.—. Torna-golyók kilója —.30. Muline karizm erősítő párja 3—4 frt. Tornaczipő párja 1.30. Két vivó-készlet 23.50. Athle-abot 2—5 frt. Uszás tanításhoz övek kétféle 5.—. Léggel tölthető usó ov 9.—. Tartós Croquet-játék utasítással 9—20 frt. Gummi-lápa —20—1.50. Karika-játék 12 pár 1.80. Lepke-tógó 35—70 krig. Accordeon tremolo concert-harmonika trom bita díszszel 7—21 frt. Hangolt százharmonika csegettyű kísérettel 1.50. Kettős-fogat a gyermek maga előtt hajtja 6.—. Három kerékű erős velociped fiúknak 7.50, 10—35 frt. A. 6, kapa, gerelybe gyermekeknek 1.50—3 frt. Községi előjáróknak. Erős réz oldalú hirtetési dob 15.—. Posta-kürt 2.—. Ejjellőrs sip és kürt 1—8 frt. Kerülő-fegyver 7.—. Marha-érvágó 2.4 5. 0. Marha- és lo-klystír 4.—. Trokár 2 csővel 2.50. Bikaorrgyűrű — 75. Birkaoltó tü — 80. Birka és malacz fulbelyezőfogó 3.75 Szél és törés ellen biztos petroleum-lámpás 2—2.40. Gondcs-féle mé-Méhészeti segédeszközök. Kész-sapka 2.—. Kíffüstelő pipa és kész-ülék 1.50—4.50. Rajfogó zacskó frt 2—4.20. Herefogó kalitka 1.20. Méhlek kapató. Sejt lekupóó Keretfogó. Hanemann-féle rács. stb. stb. Wischin-féle szobapadló-fénymáz — 70.—. Kivánatra 850 ábrás Árjegyzék bérmentve küld, mer nem felelő tárgyakat vissza vesz

KERTÉSZ TÓDOR BUDAPEST, Dorottya-utca 1. sz. „Magyar király“ szálloda átellenében.